

Sygn. akt II K 739/20

PR 3 Ds. 417.2020.Sp(c)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 czerwca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Michał Misiak
Protokolant:	Małgorzata Gliwa

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Tomasza Łozińskiego

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2021 r. w Złotoryi

sprawy

1. **R. W. (1)**

urodz. (...) w K.

syna P. i J. z d. M.

2. **P. W. (1) (W.)**

urodz. (...) w K.

syna J. i A. z d. G.

oskarżonych o to, że:

I w dniu 24 kwietnia 2020 roku w W. rejonu (...) woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu uderzając K. G. (1) pięściami i kopiąc po głowie, brzuchu i plecach usiłował doprowadzić go do rozporządzenia mieniem na przyszłość poprzez zapłatę kwoty 1.600,00 złotych tytułem zwrotu pożyczki (800,00 złotych) oraz lichwiarskich odsetek (800,00 złotych) przy czym zachowaniem swoim naraził pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub doznania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu powodując jednocześnie obrażenia ciała, w postaci zasinienia okolicy oczodołowej prawej, obrzęk nosa, otwarcia naskórka na rękach oraz stłuczenie tylnej powierzchni tułowia skutkujące rozstrojem zdrowia na okres poniżej siedmiu dni, a ponadto zmusił go do sporządzenia umowy kupna-sprzedaży samochodu osobowego marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) o wartości około 2.500,00 złotych oraz przekazania dowodu rejestracyjnego samochodu oraz kluczyków,

tj. czyn z art. 280§1 kk i art. 13§1 kk w związku z art. 282 kk, art. 191§2 kk i art. 157§2 kk w związku z art. 11§2 kk

II w dniu 25 kwietnia 2020 roku w W. rejonu (...) woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu uderzając K. G. (1) pięściami i kopiąc po głowie i plecach usiłował doprowadzić go do rozporządzenia mieniem na przyszłość poprzez zapłatę kwoty 2.800,00 złotych tytułem lichwiarskich

odsetek za wcześniej zaciągniętą pożyczkę przy czym zachowaniem swoim naraził pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub doznania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu powodując jednocześnie obrażenia ciała, w postaci obrzęków na twarzy oraz stłuczenia skutkujące rozstrojem zdrowia na okres poniżej siedmiu dni,

tj. czyn z art. 282 kk i art. 157§2 kk w związku z art. 11§2 kk

a ponadto R. W. (1) o to, że:

III w dniu 28 marca 2020 roku w W. rejonu (...) woj. (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał znaczną ilość środków odurzających, w postaci konopi innej niż włóknista (tzw. marihuana) o wadze 84,24 grama oraz substancji psychotropowych, w postaci meta amfetaminy o wadze 3,77 grama,

tj. czyn z art. 62 ustęp 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

IV od miesiąca stycznia do miesiąca marca 2020 roku w W. rejonu (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii trzykrotnie udzielił D. Z., K. K. oraz K. S. środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości 8 gramów za łączną kwotę 220,00 złotych, czterokrotnie udzielił D. Z. środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości 2,6 gramów za łączną kwotę 100,00 złotych, dziesięciokrotnie udzielił P. Ś. środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości 12 gramów za łączną kwotę 480,00 złotych i dwukrotnie udzielił mu środków psychotropowych w postaci metaamfetaminy w łącznej ilości 5 gramów za łączną kwotę 700,00 złotych oraz trzykrotnie udzielił J. D. środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości 2 gramów o wartości 100,00 złotych, za które wyżej wymieniony zapłacił w ten sposób, że wykonał pracę dla R. W. (1) polegającą na rąbaniu drzewa,

tj. czyn z art. 59 ustęp 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12§1 kk

V w okresie pomiędzy 22 a 28 czerwca 2020 roku w W. rejonu (...), województwa (...) uderzając metalową latarką w twarz K. G. (1) spowodował u niego obrażenia ciała w postaci powierzchniowej rany nosa, skutkujące naruszeniem czynności narządów ciała trwającym nie dłużej niż siedem dni,

tj. czyn z art. 157§2 kk

VI w dniu 2 lipca 2020 roku w W. rejonu (...), województwa (...) działając publicznie i bez powodu zniszczył mienie należące do W. K. w postaci samochodu marki O. (...) o numerach rejestracyjnych (...) w ten sposób, że uderzył ręką w maskę pojazdu, skakał po masce i dachu pojazdu oraz uderzając rękami w przednią szybę rozbił ją okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, czym spowodował szkodę w łącznej kwocie około 650,00 złotych na szkodę W. K.,

tj. czyn z art. 288§1 kk w związku z art. 57a kk

VII w dniu 2 lipca 2020 roku w W. rejonu (...), województwa (...) kierował groźby karalne pozbawienia życia K. G. (1) przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonym uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, czym działał na szkodę wyżej wymienionego,

tj. czyn z art. 190§1 kk

a ponadto P. W. (1) o to, że:

VIII w dniu 10 lipca 2020 roku w W. rejonu (...), województwa (...) usiłował spowodować obrażenia ciała K. G. (1) jednak zamierzonego celu nie osiągnął ponieważ w obronie wyżej wymienionego stanęła inna osoba,

tj. czyn z art. 13§1 kk w związku z art. 157§1 kk

3. D. R. (R.)

urodz. (...) w K.

syna A. i E. z d. G.

oraz R. W. (1) o to, że:

IX w miesiącu marcu 2020 roku w mieszkaniu położonym przy ulicy (...) w W. rejonu (...) działając wspólnie i porozumieniu posiadali przyrządy w postaci lamp spodkowych wraz z napromiennikami, urządzenia do sterowania, nawóz roślinny oraz przewody elektryczne, które służyły do niedozwolonego wytwarzania środka odurzającego w postaci konopi innej niż włóknista (tzw. marihuana)

tj. czyn z art. 54 ustęp 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12§1 kk

a ponadto D. R. o to, że:

X w okresie od miesiąca stycznia 2020 roku do dnia 28 marca 2020 roku w W. rejonu (...) województwa (...) działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiał konopie inne niż włókniste (tzw. marihuana) w ilości 5 krzaków, z czego następnie wytworzył konopie inne niż włókniste w ilości łącznej około 40 gramów, w ten sposób że zebrał i zasuszył 5 krzaków konopi inne niż włókniste (tzw. marihuana)

tj. czyn z art. 53 ustęp 1 w związku z art. 63 ustęp 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 11§2 kk w związku z art. 12§1 kk

XI w miesiącu marcu 2020 roku w W. rejonu (...) wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając dwukrotnie, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru nakłaniał M. S. do użycia środka odurzającego w postaci konopi innej niż włóknista (tzw. marihuana) w łącznej ilości dwóch gramów,

tj. czyn z art. 58 ustęp 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12§1 kk

XII w dniu 28 marca 2020 roku w Z., województwa (...) kierował pojazdem mechanicznym w postaci czterokołowego quada marki Y. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym pomimo orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotorzy z dnia 24 października 2019 w sprawie o sygnaturze akt II K 536/19 za czyn z art. 178a§1 kk środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres trzech lat oraz nie stosował się do decyzji Starosty (...) z dnia 18 grudnia 2019 roku o numerze WK 5430. (...)2019.MZ o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kategorii „AM, B, B1, B+E, C, CE, C1, C1E, T”

tj. czyn z art. 244 kk i art. 180a kk w związku z art. 11§2 kk

I uznaje oskarżonych R. W. (1) i P. W. (1) za winnych popełnienia zarzucanego im czynu, opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, polegającego na tym, że w dniu 24 kwietnia 2020 r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu, zastosowali wobec K. G. (1) przemoc w postaci uderzania go pięściami po głowie i tułowiu oraz kopania, co spowodowało obrażenia ciała w postaci zasinienia okolicy oczodołowej prawej, obrzęku nosa, otarcia naskórka na rękach oraz stłuczenia tylnej powierzchni tułowia, co skutkowało rozstrojem zdrowia na okres poniżej siedmiu dni, w celu odzyskania przypadających im od niego wierzytelności, a także, w celu uzyskania korzyści majątkowej, zmusili go do sporządzenia umowy sprzedaży samochodu V. (...) o nr rej (...) o wartości około 2500 złotych i wydania dowodu rejestracyjnego tego pojazdu oraz kluczyków do innego pojazdu i czyn ten kwalifikuje z art. 191§2 kk, art. 282 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to na podstawie art. 282 kk w zw. z art. 11§3 kk skazuje ich na kary po 1 (jeden) roku pozbawienia wolności;

II uznaje oskarżonych R. W. (1) i P. W. (1) za winnych popełnienia zarzucanego im czynu, opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku, polegającego na tym, że w dniu 25 kwietnia 2020 r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu odzyskania przypadających im od niego wierzytelności zastosowali wobec K. G. (1) przemoc w postaci uderzania go pięściami po głowie i tułowi oraz kopania, co spowodowało obrażenia ciała w postaci obrzęków na twarzy oraz stłuczenia brzucha, skutkujących rozstrojem zdrowia na okres poniżej siedmiu dni i czyn ten kwalifikuje z art. 191§2 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to na podstawie art. 191§2 kk w zw. z art. 11§3 kk skazuje ich na kary po 4 (cztery) miesiące pozbawienia wolności;

III uznaje oskarżonego R. W. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie tego przepisu prawnego skazuje go na karę 1 (jeden) roku pozbawienia wolności;

IV uznaje oskarżonego R. W. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12§1 kk, z tym iż zamiast nazwiska (...) wpisuje (...) i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12§1 kk (na podstawie art. 4§1 kk w brzmieniu ustawy obowiązującej w czasie popełnienia czynu) skazuje go na karę 1 (jeden) roku i 2 (dwa) miesiące pozbawienia wolności;

V uniewinnia oskarżonego R. W. (1) od popełnienia zarzucanych mu czynów, opisanych w punktach V i VI części wstępnej wyroku;

VI uznaje oskarżonego R. W. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie VII części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 190§1 kk i za to na podstawie tego przepisu prawnego skazuje go na karę 1 (jeden) miesiąca pozbawienia wolności;

VII uznaje oskarżonego P. W. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie VIII części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 13§1 kk w zw. z art. 157§1 kk i za to na podstawie art. 14§1 kk w zw. z art. 157§1 kk skazuje go na karę 3 (trzy) miesiące pozbawienia wolności;

VIII uznaje oskarżonych R. W. (1) i D. R. za winnych popełnienia zarzucanego im czynu, opisanego w punkcie IX części wstępnej wyroku, z tym, iż kwalifikuje go wyłącznie z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie tego przepisu prawnego skazuje ich na kary po 4 (cztery) miesiące pozbawienia wolności;

IX uznaje oskarżonego D. R. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie X części wstępnej wyroku, z tym iż kwalifikuje go z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 kk i za to na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§3 kk skazuje go na karę 4 (cztery) miesiące pozbawienia wolności;

X uznaje oskarżonego D. R. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie XI części wstępnej wyroku, z tym, iż jego działanie polegało na dwukrotnym udzieleniu M. S. marihuany i za to na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12§1 kk (na podstawie art. 4§1 kk w brzmieniu ustawy obowiązującej w czasie popełnienia czynu) skazuje go na karę 1 (jeden) miesiąca pozbawienia wolności;

XI na podstawie art. 17§1 pkt 3 kpk umarza postępowanie wobec oskarżonego D. R. za czyn z punktu XII części wstępnej wyroku, wypełniający znamiona z art. 244 kk i art. 180a kk w zw. z art. 11§2 kk, polegający na tym, że w dniu 28 marca 2020 r. w W. na odcinku około 150 metrów prowadził, na biegu jałowym, quad Y. R. o nr rej (...), idąc obok niego i trzymając go za kierownicę, pomimo orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotorzy z dnia 24 października 2019 r. w sprawie o sygn. akt II K 536/19 za czyn z art. 178a§1 kk środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres trzech lat oraz nie stosował się do decyzji Starosty (...)

z dnia 18 grudnia 2019 roku o numerze WK 5430. (...).2019.MZ o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kategorii „AM, B, B1, B+E, C, CE, C1, C1E, T”;

XII na podstawie art. 85§1 i §2 kk, art. 86§1 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego R. W. (1) w punktach: I, II, III, IV, VI i VIII części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności i wymierza mu **karę łączną 2 (dwa) lata i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności**;

XIII na podstawie art. 85§1 i §2 kk, art. 86§1 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego P. W. (1) w punktach: I, II i VII części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności i wymierza mu **karę łączną 1 (jeden) roku pozbawienia wolności**;

XIV na podstawie art. 85§1 i §2 kk, art. 86§1 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego D. R. w punktach: VIII, IX i X części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności i wymierza mu **karę łączną 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności**;

XV na podstawie art. 69§1 i §2 kk, art. 70§1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego P. W. (1) kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby, wynoszący 3 (trzy) lata, a na podstawie art. 73§1 kk oddaje go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego;

XVI na podstawie art. 72§1 pkt 4 kk zobowiązuje oskarżonego P. W. (1) w okresie próby do wykonywania pracy zarobkowej;

XVII na podstawie art. 45§1 kk orzeka wobec oskarżonego R. W. (1) przepadek równowartości korzyści majątkowej, uzyskanej z czynu z punktu IV części wstępnej wyroku w kwocie 1700 (tysiąc siedemset) złotych;

XVIII na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego R. W. (1) kary łącznej pozbawienia wolności zalicza: zatrzymanie od 28 marca 2020 r. godz. 14.05 do 30 marca 2020 r. godz. 13.42 oraz tymczasowe aresztowanie od dnia 17 lipca 2020 r. godz. 14.35 do 28 stycznia 2021 r. godz. 12.10;

XIX na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego R. W. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania, związane z jego udziałem w sprawie, tj. w kwocie 184 złote oraz wymierza mu opłatę w wysokości 400 złotych;

XX na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego P. W. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania, związane z jego udziałem w sprawie, tj. w kwocie 211,20 złotych oraz wymierza mu opłatę w wysokości 180 złotych;

XXI na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego D. R. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, związane z jego udziałem w sprawie, tj. w kwocie 191,20 złotych oraz wymierza mu opłatę w wysokości 120 złotych;

XXII na podstawie art. 632 pkt 2 kpk koszty postępowania w części uniewinniającej R. W. (1) i umarzającej wobec D. R. zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 739/20	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1.USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>0.1.Fakty uznane za udowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.1.1.</p>	<p>R. W. (1), P. W. (1)</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonym opisany jest w punkcie I części wstępnej oraz punkcie I części dyspozytywnej wyroku.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>K. G. (1) dłużny był od kilku lat pieniądze P. W. (1) w kwocie około 600</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego R. W. (1)</p>	<p>91, 100, 505-506, 633, 738-739, 871, 931</p>	

złotych oraz R. W. (1) w kwocie około 1600 złotych.

Mieli oni o to do niego pretensje, gdyż mimo wielokrotnych obietnic nie oddawał on mi pieniędzy, a po wyjściu z zakładu karnego w grudniu 2019 r. unikał ich.

K. G. (1) w dniu 24 kwietnia 2020 r. udał się na umówione z P. W. (1) i R. W. (1) spotkanie, na którym miała być omówiona kwestia zwrotu jego długów. Spotkanie odbyło się w garażu, znajdującym się w W., należącym do D. R..

W garażu doszło pomiędzy nimi do kłótni, R. W. (1) zadawał K. G. (1) ciosy pięściami po głowie i tułowiu oraz kopał go, domagając się zwrotu długów. P. W. (1) nakazał K. G. (1) sporządzić i podpisać umowę sprzedaży, należącego do K. G. samochodu V. (...) o nr rej (...) (bez wskazania danych nabywcy), wartego około 2500 zł, nakazał mu wydanie dowodu rejestracyjnego oraz kluczyków. K. G. (1) spełnił te żądania, natomiast przekazał kluczyki od innego pojazdu, obiecując oddanie pieniędzy nazajutrz.

W wyniku zadanych uderzeń K. G. (1) doznał obrażeń ciała w postaci zasinienia okolicy oczodołowej prawej, obrzęku nosa, otarcia

naskórka na rękach oraz stłuczenia tylnej powierzchni tułowia, co skutkowało rozstrojem zdrowia na okres poniżej siedmiu dni.

R. W. (1) ma obecnie 25 lat, ma wykształcenie średnie, z zawodu jest spawaczem, jest kawalerem, ma dwoje dzieci, nie pracuje, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo, nie był karany, został on zatrzymany w dniu 17 lipca 2020 r. o godz. 14.35 a następnie został tymczasowo aresztowany do 28 stycznia 2021 godz. 12.10. Był także zatrzymany w okresie od 28 marca 2020 r. godz. 14.05 do 30 marca 2020 r. godz. 13.42. Zastosowano wobec niego również poręczenie majątkowe.

P. W. (1) ma obecnie 26 lat, ma wykształcenie zawodowe, jest murarzem, pracuje i zarabia 2600 złotych miesięcznie, jest kawalerem, nie ma dzieci ani nikogo na utrzymaniu, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo, ma dobrą opinię w środowisku, został zatrzymany w dniu 14 lipca 2020 r. o godz. 05.50 i następnie był tymczasowo aresztowany do dnia 21 stycznia 2021 godz. 13.05 , nie był karany,

wyjaśnienia oskarżonego P. W. (1)

38-39, 40-42, 62-63, 70, 639-640, 738-739, 871

zeznania świadka K. G. (1)	5-6, 19-21, 504-506, 879-881		
wyjaśnienia oskarżonego D. R.	593		
zeznania świadka P. Ś.	746, 930		
postanowienia w przedmiocie tymczasowego aresztowania	71-72, 101-102, 671, 672, 732, 733, 829-830, 856, 885, 894-895		
protokoły zatrzymania	33, 86, 113		
zapytania o karalność	105, 517, 835, 836,		
protokół przyjęcia poręczenia majątkowego	364		
pisemna opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej	589		
wywiad środowiskowy dot. P. W. (1)	711-713		
zeznania świadka W. K.	872		
1.1.2.	R. W. (1), P. W. (1)	Czyn przypisany oskarżonym opisany jest w punkcie II części wstępnej wyroku z dnia 02 czerwca 2021 r. oraz w punkcie II części dyspozytywnej wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>Następnego dnia, 25 kwietnia 2020 r., K. G. (1) udał się do tego samego garażu. M. R. (1) oddał w jego imieniu 800 złotych, natomiast R. W. (1) i P. W. (1) domagali się zwrotu całości zadłużenia od K. G. (1) i zadali mu uderzenia pięściami po głowie i tułowi oraz kopali, powodując obrażenia ciała w postaci obrzęków na twarzy oraz stłuczenia brzucha, co skutkowało rozstrojem zdrowia na okres poniżej siedmiu dni.</p> <p>Na początku maja 2020 r. M. R. (1) oddał w imieniu K. G. (1) dalsze 800 złotych i otrzymał z powrotem umowę sprzedaży samochodu.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego R. W. (1)</p>	<p>91, 100, 505-506, 633, 738, 871, 931</p>	
<p>wyjaśnienia oskarżonego P. W. (1)</p>	<p>38-39, 40-42, 62-63, 70, 639-640, 739, 871</p>		
<p>zeznania świadka K. G. (1)</p>	<p>5-6, 19-21, 504-506, 879-881</p>		
<p>zeznania świadka M. R. (1)</p>	<p>883</p>		
<p>zeznania świadka R. P.</p>	<p>522-523 917</p>		
<p>pisemna opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej</p>	<p>589</p>		
<p>1.1.3.</p>	<p>R. W. (1)</p>	<p>Czyn zarzucany oskarżonemu jest opisany w punkcie III części wstępnej wyroku.</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 28 marca 2020 r. w W. R. W. (1) posiadał konopie inne niż włókniste (tzw. marihuanę) o wadze 84,24 grama oraz metamfetaminę o wadze 3,77 grama.</p> <p>R. W. (1) został w związku z tym zatrzymany od 28 marca 2020 r. godz. 14.50 do 30 marca 2020 r. godz. 13.42.</p>	wyjaśnienia oskarżonego R. W. (1)	79-80, 92, 100, 168, 351, 633, 871, 931	
protokół przeszukania osoby	119-123, 124-125,		
protokół użycia wagi	148-149		
protokół oględzin	142-144		
protokół użycia testera narkotykowego	150		
pisemna opinia z zakresu chemii	374-377		
dowody rzeczowe			
1.1.4.	R. W. (1)	Czyn zarzucany oskarżonemu opisany jest w punkcie IV części wstępnej oraz w punkcie IV części dyspozytywnej wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>W okresie od stycznia do marca 2020 r. w W. R. W. (1) sprzedawał narkotyki:</p> <ul style="list-style-type: none"> - trzykrotnie D. Z., J. K. (1), K. S. marihuanę w łącznej ilości 8 gramów za łączną kwotę 220 złotych, - czterokrotnie D. Z. marihuanę w łącznej ilości 2,6 gramów za łączną kwotę 100 złotych, - dziesięciokrotnie P. Ś. marihuanę w łącznej ilości 12 gramów za łączną kwotę 480 złotych oraz dwukrotnie metamfetaminę w łącznej ilości 0,5 gramów za łączną kwotę 100 złotych, -dziesięciokrotnie S. K. metamfetaminę w łącznej ilości 5 gramów za łączną kwotę 700 złotych, - trzykrotnie J. D. marihuanę w łącznej ilości gramów za łączną kwotę 100 złotych (uiszczone w formie pracy przy rąbaniu drewna). 	<p>wyjaśnienia oskarżonego R. W. (1)</p>	<p>79-80, 92, 100, 168, 351, 473, 633, 871, 931</p>	
<p>zeznania świadka J. K. (1)</p>	<p>884</p>		
<p>wydruki korespondencji z komunikatora M.</p>	<p>169-314</p>		
<p>protokół oględzin telefonu</p>	<p>370-371</p>		
<p>zeznania świadka D. Z.</p>	<p>387</p>		
<p>zeznania świadka K. S.</p>	<p>884</p>		

zeznania świadka K. M.	916-917		
zeznania świadka J. D.	405, 916		
zeznania świadka P. Ś.	930		
zeznania świadka S. K.	476		
1.1.5.	R. W. (1)	Czyn zarzucany oskarżonemu opisany jest w punkcie VII części wstępnej wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 02 lipca 2020 r., po tym jak R. W. (1) został potrącony samochodem przez K. G. (1), gdy K. G. (1) tankował samochód na stacji paliw, podjechał R. W. (1) i biegł w kierunku K. G. (1), mówiąc, że chce tylko z nim porozmawiać, natomiast K. G. (1) odebrał jego zachowanie jako dążące do pobicia go. K. G. (1) przestraszył się tych gróźb, schronił się w budynku stacji w pomieszczeniu gospodarczym. Gdy R. W. (1) wychodził ze stacji powiedział P. M. (1), że go (K. G. (1)) i tak zabije.	wyjaśnienia oskarżonego R. W. (1)	91, 100, 473, 505-506, 508, 633, 738-739, 871, 931	
wyjaśnienia oskarżonego P. W. (1)	19-21, 38-39, 42, 62		
zeznania świadka K. G. (1)	19-21, 504-506, 879-881		
zeznania świadka P. M. (1)	881-882		

zeznania świadka A. C.	485-486, 916		
zeznania świadka E. M.	511-512, 893		
zeznania świadka A. B.	514-515, 893		
zeznania świadka R. P.	522-523, 917		
1.1.6.	P. W. (1)	Czyn przypisany oskarżonemu opisany jest w punkcie VIII części wstępnej wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 10 lipca 2020 r. w W. P. W. (1) spotkał K. G. (1) i chciał go pobić, goniąc go wokół samochodu, ale w obronie K. G. stanął nieustalony mężczyzna i P. W. (1) odstąpił od pogoni za K. G. (1).	wyjaśnienia oskarżonego P. W. (1)	38-39, 40-42, 62-63, 70, 639-640, 871	
zeznania świadka K. G. (1)	19-21, 160, 879-881		
1.1.7.	D. R., R. W. (1)	Czyn przypisany oskarżonym opisany jest w punkcie IX części wstępnej wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W marcu 2020 r. R. W. (1) oraz D. R., w mieszkaniu znajdującym się w W. przy ulicy (...), należącym do K. H. (kuzyna R. W.), posiadali lampy spodkowe wraz z napromiennikami,	wyjaśnienia oskarżonego D. R.	160, 341, 594, 735, 931	

<p>urządzenia do sterowania, nawóz roślinny oraz przewody elektryczne, które były przeznaczone do wytwarzania konopi, innych niż włókniste (marihuany).</p> <p>D. R. ma obecnie 31 lat, ma wykształcenie średnie, z zawodu jest dekarzem, jest kawalerem, ma jedno dziecko, wobec którego ciąży na nim obowiązek alimentacyjny, obecnie odbywa karę pozbawienia wolności, przed osadzeniem utrzymywał się z prowadzonej działalności gospodarczej, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo, był karany (m.in. z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii), został on zatrzymany w dniach 28 marca 2020 r. godz. 14.05 - 30 marca 2020 r. godz. 12.25.</p>			
<p>wyjaśnienia oskarżonego R. W. (1)</p>	<p>79-80, 473, 633</p>		
<p>protokół zatrzymania</p>	<p>111</p>		
<p>protokół przeszukania mieszkania</p>	<p>113-118</p>		
<p>protokół oględzin</p>	<p>142-144,</p>		
<p>karta karna</p>	<p>318-320, 427-428, 928</p>		
<p>wywiad środowiskowy dot. D. R.</p>	<p>721-722</p>		

dowody rzeczowe			
1.1.8.	D. R.	Czyn przypisany oskarżonemu opisany jest w punkcie X części wstępnej wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
D. R., w okresie od stycznia do 28 marca 2020 r., w mieszkaniu przy ulicy (...) w W. uprawiał konopie, inne niż włókniste w postaci pięciu krzaków, z czego wytworzył około 40 gramów marihuany w ten sposób, że zebrał i zasuszył uprawiane krzaki konopi.	wyjaśnienia oskarżonego D. R.	160, 340-341, 735	
protokoły przeszukania	126-131, 132-137, 138-141		
protokół użycia wagi	148-149		
protokół użycia testera narkotykowego	154		
protokół oględzin	152, 378-380		
pisemna opinia z zakresu chemii	374-377, 604-605		
1.1.9.	D. R.	Czyn przypisany oskarżonemu opisany jest w punkcie XI części wstępnej wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

W marcu 2020 r. w W., D. R. dwukrotnie udzielił M. S. marihuany w ilości dwóch gramów.	wyjaśnienia oskarżonego D. R.	160, 341, 735	
1.1.10.	D. R.	Czyn przypisany oskarżonemu opisany jest w punkcie XII części wstępnej wyroku oraz w punkcie XI dyspozytywnej wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 28 marca 2020 r. w W., D. R., na odcinku około 150 metrów, w dół ulicy (...) prowadził quad Y. R. o nr rej (...), będący na biegu jałowym, idąc obok niego i trzymając pojazd za kierownicę.</p> <p>D. R. obowiązywał zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych wynikający z wyroku Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 24.10.2019 r. w sprawie o sygn. akt II K 536/19. Ponadto, decyzją Starosty (...) z dnia 18 grudnia 2019 r. o numerze WK 5430. (...).2019.MZ, cofnięto mu uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii "AM, B, B1, B+E, C, CE, C1, C1E, T".</p>	wyjaśnienia oskarżonego D. R.	160, 735-736, 916	
odpis wyroku	321, 422		
kserokopia zaświadczenia Starosty (...)	322		

kserokopia decyzji Starosty (...)	323-324, 420		
zeznania świadka P. O.	895		
zeznania świadka M. R. (2)	754-755, 915-916		
wyjaśnienia oskarżonego R. W. (1)	931		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	R. W. (1)	Czyn zarzucany oskarżonemu opisany jest w punkcie V części wstępnej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
R. W. (1) nie uderzył K. G. (1) latarką w twarz.	wyjaśnienia oskarżonego R. W. (1)	90-91, 100, 473, 505-506, 633, 871, 931	
zeznania świadka K. G. (1)	5-6, 19-21, 504-506, 879-881		
zeznania świadka P. M. (1)	881-882		
pisemna opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej	589		
1.2.2.	R. W. (1)	Czyn zarzucany oskarżonemu opisany jest	

		w punkcie VI części wstępnej wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 02 lipca 2020 r. w W., K. G. (1) podjechał samochodem O. (...) nr rej (...) (należącym do jego matki W. K., ale użytkowanym przez niego) na ulicę (...), gdzie się zatrzymał. Wraz z nim w samochodzie na przednim fotelu pasażera znajdowała się P. M. (1). W pewnym momencie do ich samochodu wsiadł T. B. (na tylne siedzenie). W tym czasie na ulicy znajdował się R. W. (1), który wyszedł z budynku wraz ze swoją ówczesną partnerką S. B.. Gdy R. W. (1) przechodził przez jezdnię, K. G. (1) ruszył w jego kierunku samochodem, a wtedy R. W. (1) chcąc uniknąć potrącenia wskoczył na maskę auta, został siłą pędu auta wrzucony na przednią szybę, a następnie na dach samochodu i spadł na jezdnię za samochodem. Doznał on obrażeń rąk i nóg, ale nie zgłosił się na policję ani do lekarza.</p> <p>K. G. (1) odjechał z miejsca zdarzenia, zatrzymał się na innej ulicy w W., około dwa kilometry od miejsca zdarzenia i wezwał policję, podając, że to R. W. (1) uszkodził jego</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego R. W. (1)</p>	<p>90-91, 100, 473, 505-506, 508, 633, 871, 931</p>	

samochód, uderzając w niego pięściami i skacząc po nim.			
zeznania świadka K. G. (1)	5-6, 19-21, 504-506, 879-881		
zeznania świadka P. M. (1)	881-882		
zeznania świadka T. B.	46-47, 882		
zeznania świadka J. H.	884		
zeznania świadka A. A. (2)	490-491, 892		
zeznania świadka S. B.	883		
zeznania świadka I. K.	501-502, 892-893		
zeznania świadka K. B.	535-536, 893-894		
treść zgłoszenia na policję	599		
zeznania świadka W. K.	14-15, 872		
zeznania świadka J. K. (2)	891		
wydruki korespondencji M.	941-943		
zdjęcia samochodu	10-13		
1. Ocena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego R. W. (1)	<p>Sąd jedynie częściowo dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, który przyznał się do zadawania uderzeń K. G., ale zaprzeczał wymuszeniu majątkowemu. Patrząc jednak nie tylko na zeznania K. G., ale również ocenione poniżej wyjaśnienia współoskarżonego P. W., nie sposób uznać, że pomiędzy zadawaniem uderzeń, związanych z zadłużeniem K. G. (1) wobec oskarżonych, a sporządzeniem umowy sprzedaży auta, wydaniem dowodu rejestracyjnego i kluczyków nie było związku. Podkreślić trzeba, że cel spotkania oskarżonych i pokrzywdzonego był z góry wiadomy i nie budziło wątpliwości, że chodzi o zwrot długów.</p> <p>Sąd dał wiarę obu oskarżonym, że domagali się zwrotu długu w wysokości około 600 złotych na rzecz P. W. (1) i około 1600 złotych na rzecz R. W. (2).</p> <p>Wprawdzie wyjaśnienia oskarżonych nie były ściśle co do wysokości zadłużenia (raz przed sądem Ro. W. wskazał nawet, że była to kwota 360 złotych, czemu sąd nie dał wiary, skoro nawet pokrzywdzony wskazywał na wyższą kwotę), ale trzeba wskazać, że również zeznania pokrzywdzonego</p>	
-------	-----------------------------------	--	--

		<p>w tym zakresie nie były konsekwentne, a z pewnością brak było dowodów, że żądanie zwrotu długów znacznie przewyższa ich rzeczywistą wysokość. Szczególnie, że skoro pokrzywdzony wydał inne kluczyki, to znaczy, że liczył się i przewidywał możliwość przekazania auta, a zatem dostrzegał korelację między wysokością zadłużenia a wartością auta.</p>	
<p>wyjaśnienia oskarżonego P. W. (1)</p>	<p>Sąd w dużej części dał wiarę wyjaśnieniom P. W. (1), ale przede wszystkim w zakresie opisu faktów, a mniej w zakresie dokonywanych przez oskarżonego ocen wpływu działań P. W. (1) na zachowanie pokrzywdzonego K. G. (1). Oskarżony nie przyznał się bowiem do tego zarzutu, podając, że on nie uderzał wtedy K. G., ale potwierdził, że uderzenia zadawał R. W. (1) i że niewątpliwie powodem zadawania uderzeń była chęć odzyskania pieniędzy, które pokrzywdzony dłużny był oskarżonemu P. W. i R. W. od kilku lat. Nie sposób dać wiarę, aby K. G. podpisał umowę sprzedaży auta dobrowolnie, skoro chwilę wcześniej został pobity. Oceny tej nie zmienia to, że pokrzywdzony przekazał kluczyk od innego auta. Ta okoliczność świadczy</p>		

	<p>o tym, iż pokrzywdzony wiedział, że spotkanie będzie dotyczyć jego zadłużenia i liczył się, że może zostać zmuszony do rozporządzenia autem i chciał uniknąć utraty jego posiadania.</p>	
zeznania świadka K. G. (1)	<p>Sąd generalnie dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego w tym przypadku. Jego zeznania znalazły bowiem potwierdzenie w innych dowodach. Sąd natomiast, co odnosi się do całości zeznań tego świadka, miał istotne zastrzeżenia co do wiarygodności tego dowodu. Świadek jest bowiem osobą wielokrotnie karaną, która względem oskarżonych również nie zachowywała się prawidłowo (vide sam fakt kilkuletniego zwlekania z oddaniem pożyczonych pieniędzy, potrącenie R. W., zwlekanie z zawiadomieniem policji) i jego zeznania sąd uznawał za wiarygodne tylko wtedy gdy znajdowały potwierdzenie w innych dowodach.</p> <p>Sąd nie dał natomiast pokrzywdzonemu wiary, że w czasie tego zdarzenia ciosy zadawał mu również P. W. (co, nawiasem pisząc, nie miało ostatecznie wpływu na ocenę prawną zdarzenia). Konsekwentnie zaprzeczał temu P. W., który co do większości postawionych</p>	

	mu zarzutów przyznał się i który zdaniem sądu był najbardziej prawdziwy z oskarżonych.	
wyjaśnienia oskarżonego D. R.	Sąd ostrożnie potraktował wyjaśnienia oskarżonego, który umniejszał szkodliwość postępowania swoich kolegów - współoskarżonych.	
zeznania świadka P. Ś.	Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka. Były one dość obiektywne, mimo iż świadek jest koleżeńsko związany z oskarżonymi, gdyż świadek w części potwierdził wyjaśnienia P. W. (1) (wskazując, że nie uderzał on wtedy K. G.), a w części pokrzywdzonego, podając, że P. W., po pobiciu przez R. W., kazał mu podpisać umowę, co podważa w tym fragmencie wyjaśnienia P. W..	
postanowienia w przedmiocie tymczasowego aresztowania	Dokumenty te nie budziły żadnej wątpliwości.	
protokoły zatrzymania	Jak wyżej.	
zapytania o karalność	Dokumenty te nie budziły wątpliwości, wynikało z nich, że oskarżeni R. W. (1) i P. W. (1) nie byli dotąd karani.	
pisemna opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej	Opinia ta nie budziła wątpliwości, ale podkreślić trzeba, że bazowała głównie na zeznaniach K.	

	G., które akurat w tym zakresie były wiarygodne, co miało też wpływ na wiarygodność opinii co do tego przypadku.	
wywiad środowiskowy dot. P. W. (1)	Sąd dał wiarę temu dowodowi, wynikało z niego, że oskarżony P. W. (1) pracuje, a on i jego rodzina cieszy się dobrą opinią w środowisku.	
1.1.2	wyjaśnienia oskarżonego R. W. (1)	Sąd dał w części wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, które złożył w toku rozprawy (w toku całości postępowania jego wyjaśnienia były w tym względzie bardzo zmienne), a mianowicie w części, w której przyznał, że on (a także P. W. (1)) zadawał uderzenia pokrzywdzonemu. Nie dając natomiast wiary, że uderzenia te nie były ukierunkowane na uzyskanie zwrotu całości zadłużenia.
wyjaśnienia oskarżonego P. W. (1)	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie faktu zadawania uderzeń pokrzywdzonemu, nie dając wiary co do braku zależności tych uderzeń a żądaniem zwrotu długów. Ewidentnie przeczyła temu logika zdarzenia.	
zeznania świadka K. G. (1)	Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, podtrzymując swoją ocenę jego zeznań, wskazaną w punkcie 1.1.1.	

<p>zeznania świadka M. R. (1)</p>	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom tego świadka, jego zeznania można oceniać wręcz jako fałszywe, gdyż niewątpliwie był obecny przy tym zdarzeniu, a twierdził, że tego nie wie, ale w sposób ewidentnie świadczący, że uchyla się od powiedzenia prawdy.</p>		
<p>zeznania świadka R. P.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, który wprawdzie jedynie słyszał zdarzenie, ale z bardzo bliskiej odległości sąsiedniego garażu i który bardzo logicznie powiązał treść wypowiedzianych słów (domagania się zwrotu pieniędzy) ze słyszonymi uderzeniami.</p>		
<p>pisemna opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej</p>	<p>Opinia ta nie budziła wątpliwości, ale podkreślić trzeba, że bazowała głównie na zeznaniach K. G., które akurat w tym zakresie były wiarygodne, co miało też wpływ na wiarygodność opinii co do tego przypadku.</p>		
<p>1.1.3</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego R. W. (1)</p>	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, który od początku postępowania generalnie przyznawał się do posiadania narkotyków, a przede wszystkim przyznał się przed sądem. Jego wyjaśnienia znalazły ponadto potwierdzenie w protokole przeszukania, a</p>	

		także użycia wagi i testera narkotykowego.	
protokół przeszukania osoby	Dowód ten nie budził żadnych wątpliwości.		
protokół użycia wagi	Jak wyżej.		
protokół oględzin	Jak wyżej.		
protokół użycia testera narkotykowego	Jak wyżej.		
pisemna opinia z zakresu chemii	Opinia nie budziła żadnych wątpliwości.		
dowody rzeczowe	Jak wyżej.		
1.1.4	wyjaśnienia oskarżonego R. W. (1)	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, złożonym przed sądem, w którym przyznał się do tego czynu. Wcześniej wyjaśnienia oskarżonego nie były konsekwentne. Wprawdzie również w wyjaśnieniach złożonych przed sądem, wskazał on, że nie jest w stanie dokładnie wskazać komu, ile i co sprzedawał, to jednak osoby te i ilość oraz rodzaj narkotyków dało się ustalić, częściowo dzięki zeznaniom świadków, a częściowo dzięki prowadzonej przez oskarżonego korespondencji toczonej za pomocą komunikatora M.. Część świadków, którym sąd nie dał wiary zresztą, próbowała tłumaczyć, że jedynie umawiali się na zakup	

		narkotyków, ale nie doszło do transakcji. Część natomiast, i tych zeznania sąd uznał za wiarygodne, jasno wskazała, że nabywała narkotyki od oskarżonego (i korespondencja z nimi również wynikała z M.).
wydruki korespondencji z komunikatora M.	Sąd uznał te wydruki za dowód wiarygodny, został on bowiem zabezpieczony w czasie przeszukania, a zatem oskarżony nie miał czasu zaingerować w treść tej korespondencji. Z dowodu tego wynikało, w sposób dość obiektywny, kto, kiedy, jakie ilości narkotyków, a często za jaką cenę, zamawiał.	
zeznania świadka J. K. (1)	Sąd nie dał wiary zeznaniom tego świadka. Przeczyły bowiem im wyjaśnienia oskarżonego, wsparte treścią wydruków z M.. Nie sposób dać w tej sytuacji wiary zeznaniom świadka, że kilkakrotnie zamawiał u oskarżonego narkotyki, a do ich zakupu ani razu nie doszło.	
zeznania świadka D. Z.	Jak wyżej.	
zeznania świadka K. S.	Jak wyżej.	
zeznania świadka K. M.	Jak wyżej.	
zeznania świadka J. D.	Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, który potwierdził, że dostawał narkotyki od oskarżonego, za które później mu płacił	

	albo wykonywał określone prace.		
zeznania świadka P. Ś.	Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, który potwierdził to, że kupował narkotyki od oskarżonego.		
zeznania świadka S. K.	Jak wyżej.		
protokół oględzin telefonu	Dowód ten nie budził wątpliwości, był ściśle powiązany z ocenionym wyżej dowodem z wydruków korespondencji.		
1.1.5	wyjaśnienia oskarżonego R. W. (1)	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego. Jego wyjaśnienia były sprzeczne nie tylko z zeznaniami świadków zdarzenia, ale również jego kolegi, oskarżonego P. W. (1), którego nie sposób uznać za osobę oskarżonemu nieprzychylną. Trudno uwierzyć oskarżonemu, szczególnie w świetle zeznań pokrzywdzonego, świadka P. M. (1), ale też A. C. i E. M., aby oskarżony po tym jak został potrącony przez K. G. poszukiwał go w celu pokojowej rozmowy i dlatego biegł do niego, a potem powiedział P. M. (1), że i tak go zabije.	
wyjaśnienia oskarżonego P. W. (1)	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, który wprawdzie siedział w samochodzie oddalonym		

	<p>od miejsca zdarzenia i nie słyszał słów R. W. (1) wypowiedzianych do K. G. (1), ale jego potwierdzenie celu poszukiwania K. G., którym było jego pobicie za potrącenie oskarżonego R. W., podważają wyjaśnienia tego ostatniego, a zarazem potwierdzają zeznania pokrzywdzonego K. G..</p>	
<p>zeznania świadka K. G. (1)</p>	<p>W tym przypadku sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego, gdyż znalazły one potwierdzenie w innych dowodach, w tym wspomnianych wyjaśnieniach oskarżonego P. W. (1), ale także zeznaniach świadków A. C. i E. M..</p>	
<p>zeznania świadka A. C.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, który potwierdził zasadniczo zeznania pokrzywdzonego oraz samą logikę i dynamikę zajścia.</p>	
<p>zeznania świadka E. M.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, który również potwierdził logikę zdarzenia. Trzeba jednak przyznać, że świadek nie wykazał wobec pokrzywdzonego empatii bądź chociaż zainteresowania.</p>	
<p>zeznania świadka A. B.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, choć nie miały one kluczowego znaczenia dla ustaleń faktycznych.</p>	

zeznania świadka R. P.	Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, iż nie był obecny przy zdarzeniu. Odmienne zeznania pokrzywdzonego nie podważały pozostałej części zeznań pokrzywdzonego w tym zakresie.		
zeznania świadka P. M. (1)	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, mimo jej powiązania z pokrzywdzonym K. G. (1). Jej zeznania zostały bowiem zasadniczo potwierdzone innymi dowodami.		
1.1.6	wyjaśnienia oskarżonego P. W. (1)	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, który konsekwentnie, zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i sądowym, przyznawał się do zarzucanego mu czynu.	
zeznania świadka K. G. (1)	Również w tym przypadku sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego, gdyż znalazły one potwierdzenie w wyjaśnieniach P. W. (1).		
1.1.7	wyjaśnienia oskarżonego D. R.	Sąd dał wiarę tym wyjaśnieniom oskarżonego, w których przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 594 odwrot), gdyż jego wyjaśnienia w toku postępowania były zmienne. W tych wyjaśnieniach wskazał natomiast na zakup przedmiotów do produkcji	

		<p>narkotyków (hodowli marihuany) oraz przystosowywanie mieszkania w tym właśnie celu.</p> <p>Sam fakt zatrzymania oskarżonego w mieszkaniu, gdzie takie przystosowywanie trwało i takie przedmioty się znajdowały nakazuje uznać za wiarygodne te wyjaśnienia, w których oskarżony się przyznał.</p> <p>Szczególnie, że również drugi z oskarżonych przyznał się do tego czynu.</p>
<p>wyjaśnienia oskarżonego R. W. (1)</p>	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, złożonym przed sądem, w którym przyznał się on do popełnienia tego czynu. Również wyjaśnienia tego oskarżonego, w przekroju całego postępowania, były zmienne, natomiast przed sądem przyznał się, choć jego oświadczenie w tym zakresie było bardzo lakoniczne.</p> <p>Podkreślić jednak trzeba, że okoliczności zatrzymania oskarżonych na gorącym uczynku posiadania tych przedmiotów, służących do produkcji narkotyków, oraz w czasie przystosowywania mieszkania do hodowli marihuany jednoznacznie potwierdzają przyznanie się do sprawstwa i winy.</p>	

protokół zatrzymania	Dokument ten nie budził żadnych wątpliwości.	
protokół przeszukania mieszkania	Dowód ten nie budził żadnych wątpliwości, jednoznacznie wynikało z niego jakiego rodzaju i do czego służące przedmioty zostały wtedy odnalezione.	
protokół oględzin	Jak wyżej.	
karta karna	Dokument ten nie budził wątpliwości, jasno wynikało z niego, że oskarżony D. R. był w przeszłości karany.	
wywiad środowiskowy dot. D. R.	Sąd uznał ten dowód za wiarygodny, w szerokim aspekcie przedstawiający sylwetkę oskarżonego D. R. i jego sytuację rodzinną oraz osobistą.	
dowody rzeczowe	Dowody te nie budziły żadnych wątpliwości.	
1.1.8	wyjaśnienia oskarżonego D. R.	Sąd dał wiarę tym wyjaśnieniom oskarżonego, w których przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu. Również w tym przypadku wyjaśnienia oskarżonego były w toku postępowania z jego udziałem zmienne. Wskazać należy, iż jego wyjaśnienia, w których się przyznał, zostały w pełni potwierdzone wynikami przeszukania mieszkania, protokołem oględzin oraz

		pisemną opinią z zakresu chemii.	
protokół przeszukania mieszkania	Dowód ten nie budził żadnych wątpliwości.		
protokół użycia wagi	Jak wyżej.		
protokół użycia testera narkotykowego	Jak wyżej.		
protokół oględzin	Jak wyżej.		
pisemna opinia z zakresu chemii	Sąd uznał ten dowód za w pełni wiarygodny i w najbardziej precyzyjny sposób dokonujący weryfikacji rodzaju zabezpieczonych krzewów konopi oraz efektów tej hodowli.		
1.1.9	wyjaśnienia oskarżonego D. R.	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, który kilkakrotnie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.	
1.1.10	wyjaśnienia oskarżonego D. R.	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, w których potwierdził, że quadem poruszał się w ten sposób, że na odcinku około 150 metrów na ulicy wiodącej pochyło w dół prowadził ten pojazd na biegu jałowym, idąc obok niego chodnikiem, wiedząc, że obowiązuje go zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych i decyzja starosty, cofająca uprawnienia również do prowadzenia quada.	

		<p>Pozostały materiał dowodowy w sprawie nie był bowiem, w ocenie sądu, wystarczający do podważenia wyjaśnień oskarżonego i ustalenia, że pojazdem tym poruszał się w inny sposób i w szerszym zakresie.</p> <p>Zdaniem sądu, jest mało prawdopodobne, aby oskarżony przyłapany na gorącym uczynku innego przestępstwa, dotyczącego narkotyków, przyznawał się sam z siebie do zupełnie innego czynu zabronionego. Ponadto, o czym będzie poniżej, zeznania świadków policjantów nie są w tym przypadku przekonujące ani wystarczająco obiektywne.</p>
odpis wyroku	Dowód ten nie budził wątpliwości, jednoznacznie wynikało z niego, że w dacie czynu obowiązywał oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych.	
kserokopia decyzji Starosty (...)	Dowód ten nie budził wątpliwości.	
zeznania świadka P. O.	<p>Sąd sceptycznie potraktował zeznania świadka.</p> <p>Już sam gwarancyjny charakter przepisów postępowania karnego, normujący przeprowadzanie czynności dowodowych z oskarżonym/podejrzany</p>	

nakazuje ostrożnie podchodzić do relacjonowanych przez policjantów oświadczeń takiej osoby, składanych poza protokołowanymi czynnościami.

Szczególnie, gdy dotyczy to prowadzenia czynności procesowych, dotyczących zupełnie innej sprawy, niż oświadczenie

oskarżonego. W takiej sytuacji oskarżony faktycznie pozbawiony jest możliwości obrony, jego stanowisko nie było protokołowane, nie mógł się do niego ustosunkować, odczytać go przed podpisaniem, a brak innych niż funkcjonariusze osób postronnych (do tego grona nie można zaliczyć współoskarżonego R. W. (1)). Sąd dysponuje zatem wyłącznie możliwością oparcia się o wynikającą z pamięci policjantów relację o słowach innej osoby, uzyskaną w dodatku w ramach czynności o nagłym i dość dynamicznym charakterze. Nietrudno

zatem w takiej sytuacji o mylne zrozumienie bądź mylną interpretację słów oskarżonego. Ponadto, policjanci P. O. i M. R. (2) dołączyli do już obecnych na miejscu funkcjonariuszy w osobach A. K. (1) i Ł. H., a zatem policjantów z W. (A. K. jest nawet dzielnicowym na tym terenie), którzy mogli mieć wiedzę o obowiązującym

	oskarżonego zakazie prowadzenia pojazdów. Twierdzenie świadka P. O., iż powodem sprawdzenia czy oskarżony ma zakaz prowadzenia pojazdów były jego słowa o przyjechaniu quadem, nie są zatem przekonujące.		
zeznania świadka M. R. (2)	Jak wyżej.		
wyjaśnienia oskarżonego R. W. (1)	Sąd ostrożnie potraktował wyjaśnienia oskarżonego, wskazującego, iż D. R. nie mówił o przyjechaniu quadem, z uwagi na to, iż są oni kolegami.		
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	wyjaśnienia oskarżonego R. W. (1)	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego. W ocenie sądu, nie jest wystarczającym dowodem, mogącym podważyć wyjaśnienia oskarżonego, dowód z zeznań pokrzywdzonego w sytuacji, gdy nie ma potwierdzenia w innych dowodach o charakterze obiektywnym. Szczególnie, że do ogólnie rozumianej wiarygodności	

		pokrzywdzonego można mieć istotne zastrzeżenia.
zeznania świadka K. G. (1)	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka. Oprócz powyższego, wskazać należy, że sama sytuacja budzi wątpliwości co do jej prawdopodobieństwa. Pokrzywdzony miał bowiem poruszać się samochodem, zwolnić przed progiem zwalniającym (ale przecież nie zatrzymywać się, nadal poruszać! - nie sposób uznać, aby z punktu widzenia techniki jazdy kierujący przed takim progiem zatrzymywał samochód) i wtedy miał uderzyć go przez otwarte okno latarką jadący rowerem oskarżony. Takie działanie wymagałoby od oskarżonego niemal ekwilibrystycznych umiejętności.</p> <p>Zeznania pokrzywdzonego nie były przy tym konsekwentne, gdyż przed sądem wskazał, że oskarżony poruszał się wtedy rowerem, a w toku postępowania przygotowawczego podał, że oskarżony szedł ulicą. Jest to różnica tak fundamentalna, że sama w sobie nie pozwala dać wiary jego zeznaniom.</p>	
zeznania świadka P. M. (1)	Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka P. M. (1), która nie widziała zdarzenia, a o którym wiedzę uzyskała	

	z relacji pokrzywdzonego oraz miała widzieć na jego twarzy obrażenia. P. M. jest związana z K. G. (1), a z powodu dość dużej różnicy wieku między nimi, P. M. może ulegać wpływom pokrzywdzonego.	
pisemna opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej	Sąd nie dał wiary opinii biegłego nie powodu błędów biegłego, lecz braku wiarygodności podstawy, na której opierał się biegły, a którą było wyłącznie oświadczenie pokrzywdzonego, które sąd powyżej ocenił jako pozbawione wiarygodności.	
1.2.2	wyjaśnienia oskarżonego R. W. (1)	<p>Sąd dał wiare wyjaśnieniom oskarżonego, jego wyjaśnienia znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadków o obiektywnym stosunku do stron.</p> <p>Sąd ma świadomość, że w sprawie są pewne niejasności, w dużej mierze wynikające z braku zgłoszenia się oskarżonego do lekarza i niemożności ustalenia jakich doznał on dokładnie obrażeń ciała i próby dokonania na tej podstawie mechanizmu ich powstania. Pojawiają się bowiem znaki zapytania co do tego w jaki sposób oskarżony znalazł się na masce samochodu (raczej trudno sobie wyobrazić, aby został wrzucony na maskę siłą</p>

		<p>podrzutu, wynikającą z prędkości auta, gdyż wtedy prawdopodobnie doznałby połamania nóg), gdyż on sam nie potrafił wskazać czy został tam wrzucony pędem pojazdu czy wskoczył, chcąc uniknąć uderzenia. Nie było też możliwe bliższe ustalenie miejsca zdarzenia (w znaczeniu pasa jezdni), gdyż zeznania świadków, nawet tych uznanych przez sąd za wiarygodnych, były sprzeczne.</p> <p>Należy jednak podkreślić, że wątpliwości te nie mają charakteru wspierającego dla wersji zdarzenia przedstawionej przez K. G. (1).</p>
zeznania świadka K. G. (1)	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom pokrzywdzonego, gdyż jego wersję zdarzenia podważyli świadkowie, którym sąd dał wiarę. Praktycznie nie było natomiast świadków, potwierdzających jego zeznania (poza związaną z nim P. M.).</p> <p>Sam fakt zawiadomienia policji dość krótko po zdarzeniu nie stanowi wystarczającej podstawy do przyjęcia za prawdziwą wersji pokrzywdzonego.</p>	
zeznania świadka T. B.	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom tego świadka. W postępowaniu przygotowawczym opisał on przebieg zdarzenia w sposób zgodny z</p>	

	<p>zeznaniami K. G., natomiast przed sądem podał, iż właściwie nie widział zdarzenia, a jego opis z postępowania przygotowawczego to powtórzone słowa K. G., którego słyszał, gdy relacjonował zdarzenie policjantom. Takie tłumaczenie zmiany zeznań wskazuje, że świadek jest osobą zupełnie pozbawioną wiarygodności.</p>	
<p>zeznania świadka P. M. (1)</p>	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka, którego zeznania stały w sprzeczności z zeznaniami obiektywnych świadków. P. M. (1), co już wspomniany jest związany z pokrzywdzonym i może pozostawać pod jego wpływem.</p>	
<p>zeznania świadka J. H.</p>	<p>Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne. Świadek jest osobą postronną zarówno dla oskarżonego, jak i pokrzywdzonego. Jego zeznania były zbieżne z zeznaniami innych obiektywnych świadków. O wiarygodności zeznań świadka przesądza jednak ich treść, gdyż świadek momentalnie po usłyszeniu odgłosu, wskazującego na przyspieszający samochód, spojrzął za okno i zobaczył podrzucanego do góry, a następnie spadającego za samochód, oskarżonego. Ta kolejność jest bardzo</p>	

	<p>ważna, gdyż również oskarżony wskazywał na to, że K. G. ruszył autem w jego kierunku i go po prostu potrącił.</p> <p>Za wiarygodnością świadka przemawia także to, iż niezwłocznie po zobaczeniu potrącenia udał się na zewnątrz, oferując pomoc, gdy dostrzegł u oskarżonego obrażenia ciała.</p>	
zeznania świadka A. A. (2)	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka. Świadek również jest osobą niezwiązaną bliżej z żadną ze stron. Zeznania A. A. (2) są zbieżne z zeznaniami J. H. w ważnym elemencie, gdyż także ten świadek nie widział zdarzenia, ale po usłyszeniu odgłosu przyspieszającego auta, gdy spojrzął w jego kierunku zobaczył przelatującego przez dach oskarżonego.</p>	
zeznania świadka S. B.	<p>Sąd sceptycznie potraktował zeznania świadka, choć znalazły one w dużej części potwierdzenie w zeznaniach postronnych świadków, które sąd uznał za wiarygodne. S. B. była wtedy bowiem partnerką oskarżonego i mogła mieć inne, niż potrzeba powiedzenia prawdy, motywacje w składaniu zeznań.</p>	
zeznania świadka I. K.	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, który</p>	

złożył zeznania wskazujące na duży obiektywizm (również z powodów pokoleniowych) oraz na wysoki stopień spostrzegawczości. Pani K. widziała miejsce, w którym stał samochód K. G., następnie słysząc głośny dźwięk silnika i będąc zaniepokojona szybką jazdą samochodu na spokojnej ulicy, na której bawią się dzieci, spojrzała na ulicę i widziała przelatującego przez samochód R. W. (1), w miejscu które było oddalone około 150 metrów od miejsca, gdzie wcześniej był zaparkowany samochód K. G..

W toku rozprawy Pani I. K. wykonała odręczny, ale bardzo obrazowy szkic tego co widziała.

Z jej zeznań wynikają ważne fakty, gdyż świadek jest kolejną osobą, która słyszy głośny dźwięk silnika, zwraca to jej uwagę i wtedy dostrzega już moment po zderzeniu, tj. przelatującego R. W.. Również odległość od miejsca postoju K. G. do miejsca zdarzenia wyklucza wersję pokrzywdzonego, aby to R. W. napierał na samochód i szedł w jego kierunku. W połączeniu bowiem z uprzednim przyspieszeniem (wszyscy świadkowie, uznani przez sąd za obiektywnych, wskazywali, że najpierw

	<p>słyszeli głośny dźwięk silnika, a potem już przelatywanie ciała przez auto) nie jest możliwe, aby pokrzywdzony ruszył gwałtownie dopiero po tym, jak oskarżony miał wskoczyć na jego auto.</p>	
<p>zeznania świadka K. B.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, ale podkreślić należy, że świadek nie widział zdarzenia, a jedynie powtórzył relację K. G., złożoną niedługo po zdarzeniu.</p>	
<p>treść zgłoszenia na policję</p>	<p>Dowód ten nie budził wątpliwości. W ocenie sądu, fakt zgłoszenia tego właśnie zdarzenia na policję, wcale nie świadczy o wiarygodności zeznań pokrzywdzonego K. G.. Skoro wcześniej nie zgłaszał on dwukrotnego pobicia, wymuszenia sprzedaży auta, to samo to zdarzenie, w ocenie sądu i patrząc na ocenione powyżej zeznania wiarygodnych świadków, mogło być powodem wezwania policji po to, aby pokrzywdzony odsunął od siebie ewentualną odpowiedzialność za potrącenie oskarżonego.</p>	
<p>zeznania świadka W. K.</p>	<p>Zeznania tego świadka nie mogły być podstawą ustalenia przebiegu ustalenia zdarzenia, gdyż świadek znała jego przebieg wyłącznie z relacji swojego syna, K. G. (1), która to relacja</p>	

	była w dodatku bardzo lakoniczna.	
zeznania świadka J. K. (2)	Świadek nie miała wystarczającej wiedzy o zdarzeniu.	
wydruki korespondencji M.	Sąd nie uznał tego dowodu za wiarygodny. Przede wszystkim nie było możliwe pewne ustalenie czy korespondencję prowadził K. G.. Ponadto, miała ona charakter wzajemnego obrażania się i trudno uznać czy opisywała rzeczywiste zdarzenie czy stanowiła wyłącznie formę wyzwisk.	
zdjęcia samochodu	Dowód ten nie wystarczał do ustalenia czy to R. W. celowo wskoczył na auto i uderzał w nie, czy też uszkodzenia samochodu powstały na skutek potrącenia go i niezależnego od niego uderzenia jego ciała w szybę a potem w dach. Widoczne na przedniej szybie dwa punkty uderzeń mogły bowiem pochodzić zarówno od dwukrotnych celowych uderzeń, jak też od mimowolnego uderzenia jednocześnie, np. głową i łokciem.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	III	R. W. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Brak było wątpliwości, że zachowanie oskarżonego w postaci posiadania 84,24 gram marihuany i 3,77 gram metamfetaminy, wypełniało znamiona ustawowe czynu z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i stanowiło posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych w znacznej ilości (niewątpliwie możliwość uzyskania z takiej ilości kilkuset porcji handlowych, licząc za porcję handlową marihuany i metamfetaminy po 0,5 grama).</p>			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	IV	R. W. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

<p>Brak było również wątpliwości, że udzielanie przez oskarżonego marihuany oraz metafetaminy głównie za pieniądze (czasem za pracę) wypełniało znamiona art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12§1 kk, tj. wypełniało opisane w tych przepisach prawnych znamiona w postaci udzielania takich substancji innym osobom w celu uzyskania korzyści majątkowej, co następowało wielokrotnie w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, a zatem w warunkach czynu ciągłego.</p>			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	VII	R. W. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W ocenie sądu, zachowanie oskarżonego, polegające na biegnięciu w stronę pokrzywdzonego na stacji paliw, a następnie na powiedzeniu P. M. (1), że oskarżony zabije pokrzywdzonego, wypełniło znamiona ustawowe, opisane w art. 190§1 kk. Zachowanie oskarżonego w postaci biegu w stronę</p>			

pokrzywdzonego słusznie zostało odczytane przez K. G., jako groźba pobicia (a nie wyrażanie chęci rozmowy), co jednoznacznie wynikało zresztą z wyjaśnień P. W. (1), a jakiegokolwiek wątpliwości w tym zakresie rozwiewają ostatecznie słowa oskarżonego skierowane do P. M. (1). Pokrzywdzony nie tylko subiektywnie, ale i obiektywnie miał prawo obawy, że groźby zostaną wcielone w życie. Pamiętać należy bowiem, że nastąpiło to krótko po potrąceniu oskarżonego przez pokrzywdzonego i sama dynamika zdarzenia wskazuje, że gdyby pokrzywdzony nie schronił się wewnątrz budynku stacji, doszłoby do realizacji groźby pobicia.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	VIII	P. W. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Również w tym wypadku brak wątpliwości co do kwalifikacji prawnej, oskarżony P. W. (1) odstąpił bowiem od pobicia pokrzywdzonego i spowodowania u niego obrażeń ciała wyłącznie dlatego, że w obronie			

<p>pokrzywdzonego stanęła inna osoba. Zachowanie oskarżonego osiągnęło już zatem fazę usiłowania.</p>			
#	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>X</p>	<p>D. R.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Brak było wątpliwości, że dwukrotne udzielenie przez oskarżonego M. S. marihuany w formie poczęstowania go, co opisane jest w punkcie XI części wstępnej wyroku, ze zmianą opisu w punkcie X części dyspozytywnej wyroku, wypełniło znamiona ustawowe czynu z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomani w zw. z art. 12§1 kk.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	<p>I</p>	<p>R. W. (1), P. W. (1)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>W ocenie sądu, czyn ten należało zakwalifikować z art. 191§2 kk, art. 282 kk i</p>			

<p>art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk.</p> <p>Jak wynika bowiem z dokonanych ustaleń faktycznych, w wyniku zadawania mu uderzeń, pokrzywdzony doznał obrażeń ciała (kwalifikowanych jako nieprzekraczające siedmiu dni), a celem zadawania tych uderzeń było wymuszenie zwrotu wierzytelności (co nakazywało przyjąć kwalifikację z art. 191§2 kk) a także rozporządzenie mieniem na przyszłość w postaci podpisania umowy sprzedaży bez wskazania nabywcy (co z kolei nakazywało przyjąć kwalifikację z art. 282 kk i co odróżniało takie zachowanie od rozboju, gdyż oskarżeni nie dokonali zaboru mienia, a spowodowali jego rozporządzenie na przyszłość).</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	II	R. W. (1), P. W. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W ocenie sądu, czyn ten należało zakwalifikować z art. 191§2 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk.</p> <p>Jak wynika bowiem z ustaleń faktycznych,</p>			

<p>oskarżeni stosowali przemoc w celu odzyskania długu, rzeczywiście istniejącego, powodując jednocześnie powstanie u pokrzywdzonego obrażeń ciała na czas nieprzekraczający siedmiu dni.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	VIII	R. W. (1), D. R.
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Sąd nieznacznie, ale jednak nieco inaczej zakwalifikował zachowanie oskarżonych R. W. (1) i D. R., opisane w punkcie IX części wstępnej wyroku. O ile nie budziło wątpliwości to, że oskarżeni wypełnili znamiona ustawowe opisane w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, to zbyteczne było kwalifikowanie tego występku jako czynu ciągłego. Oskarżeni bowiem posiadali przyrządy, służące do wyrobu marihuany, a zatem dopuścili się przestępstwa o charakterze trwałym,</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia</p>	IX	D. R.

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W ocenie sądu, zachowanie oskarżonego D. R., opisane w punkcie X części wstępnej wyroku, należało zakwalifikować z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 63 ust. 1 tej ustawy w zw. z art. 11§2 kk i również w tym przypadku zbyteczne było sięganie po instytucję czynu ciągłego (art. 12§1 kk), gdyż uprawianie konopi oraz wytwarzanie wskazują na przestępstwo trwałe.			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania	XI	D. R.
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
W ocenie sądu, zachowanie oskarżonego			

jedynie formalnie
wypełniło znamiona
ustawowe opisane w art.
244 kk i art 180a kk w zw.
z art. 11§2 kk. Oskarżonego
niewątpliwie obowiązywał
zakaz prowadzenia
pojazdów mechanicznych,
wynikający z wyroku sądu,
a także decyzja starosty,
cofająca uprawnienia do
prowadzenia pojazdów, w
tym typu quad.

Zachowanie polegające
na tym, iż oskarżony
prowadzi chodnikiem,
idąc obok niego i
trzymając za kierownicę
quad, znajdujący się
na biegu jałowym,
bez uruchomienia silnika,
formalnie wypełnia
znamiona wskazanych
przepisów prawnych.
Oskarżony poruszał się
bowiem drogą publiczną,
której część stanowi
chodnik, ponadto,
trzymając kierownicę i
mając pojazd na biegu
jałowym miał wpływ
na tor ruchu tego
pojazdu. Patrząc jednak
na to, że silnik
nie był uruchomiony,
prowadzenie miało bardzo
ograniczoną możliwość
faktycznych manewrów,
prędkość była równa
prędkości chodu
człowieka, a ruch
odbywał się na krótkim
odcinku, to w ocenie
sądu materialna cecha
przestępstwa w postaci
społecznej szkodliwości
nie przekroczyła stopnia
znikomości.

<p>Stąd należało na podstawie art. 17§1 pkt 3 kpk umorzyć postępowanie.</p>			
#	3.5. Uniewinnienie	V	R. W. (1)
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>Wobec braku zarzucanego oskarżonemu czynu, opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku, należało go od tego zarzutu uniewinnić.</p>			
#	3.5. Uniewinnienie	V	R. W. (1)
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>Jako, że zachowanie oskarżonego, opisane w punkcie VI części wstępnej wyroku, nie wypełniło znamion celowego uszkodzenia cudzego mienia, gdyż uszkodzenia samochodu powstały na skutek potrącenia oskarżonego przez pokrzywdzonego, również od tego zarzutu należało oskarżonego uniewinnić.</p>			
<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i</p>			

Środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. W. (1), P. W. (1)	I	I	<p>Sąd na podstawie art. 282 kk mógł wymierzyć oskarżonym kary od roku do 10 lat pozbawienia wolności.</p> <p>Wymierzając oskarżonym kary sąd wziął pod uwagę stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, które uznał za sytuujące się na średnim poziomie. Oskarżeni, co należy ocenić jako okoliczność obciążającą, zastosowali przemoc w celu odzyskania wierzytelności o dość niewysokiej łącznej kwocie. Przemoc nie była mocno silna, ale też zadawanie ciosów i pobicie nie może zostać uznane za banalne, było przez pokrzywdzonego odczuwalne. Wskazać jednak należy, że na działanie oskarżonych miało pewien wpływ zachowanie pokrzywdzonego, który przez kilka lat zwodził ich obietnicą oddania długów. Zauważyć należy, że zachowanie oskarżonych pozbawione było elementu najścia na pokrzywdzonego, on sam udał się na umówione wcześniej z oskarżonymi miejsce właśnie po to,</p>

			<p>aby się z nimi rozliczyć. Decyzja o pobiciu go miała charakter nagły, gdy okazało się, że ponownie jego obietnice były bez pokrycia. Nagły nie był natomiast zamiar uzyskania od pokrzywdzonego samochodu, skoro był już wcześniej przygotowany wzór pisemnej umowy jego sprzedaży.</p> <p>Ponadto, zauważyć należy, że pokrzywdzonemu oddano umowę sprzedaży, dokumenty i kluczyki, gdy zwrócił dług.</p> <p>Sąd uwzględnił także potrzeby prewencji, mając na uwadze to, że oskarżeni nie byli dotąd karani i uznał za wystarczające i sprawiedliwe wymierzenie kar w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, tj. po roku pozbawienia wolności.</p>
R. W. (1), P. W. (1)	II	II	<p>Sąd mógł wymierzyć oskarżonym na podstawie art. 191§2 kk kary pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności.</p> <p>Wymierzając oskarżonym kary sąd wziął pod uwagę przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, który również w tym wypadku uznał za sytuujący się na poziomie średnim.</p> <p>Sąd uwzględnił te same kwantyfikatory wymiaru kary, z uwagi na</p>

			<p>podobieństwo sytuacji, co w punkcie powyższym i uznał za sprawiedliwe kary w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, tj. po 4 miesiące pozbawienia wolności.</p>
R. W. (1)	III	III	<p>Sąd mógł wymierzyć oskarżonemu karę od roku do 10 lat pozbawienia wolności.</p> <p>Wymierzając karę, sąd wziął pod uwagę stopień winy i społecznej szkodliwości tego czynu, który uznał, w proporcjach oczywiście do kwalifikowanej postaci posiadania środków odurzających, za niezbyt wysoki. Pamiętać bowiem należy, że przepis ten regulując znaczną ilość posiadania narkotyków, dotyczy szerokiego spektrum przypadków, od kilkudziesięciu gramów do ilości bardzo znacznych, liczonych nawet w setki kilogramów.</p> <p>Patrząc na te uwarunkowania, zdaniem sądu wobec oskarżonego sprawiedliwe było wymierzenie kary w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, tj. w wysokości roku pozbawienia wolności.</p>
R. W. (1)	IV	IV	<p>Sąd mógł wymierzyć oskarżonemu karę od roku do 10 lat pozbawienia wolności. Sąd wziął pod uwagę to, że oskarżony sprzedawał narkotyki w</p>

			<p>niewielkich ilościach i za niewielkie kwoty, był dilerem najniższego szczebla, w znacznej mierze ograniczonym do szerszego kręgu znajomych. Była to jednak działalność przemysłana, trwająca kilka miesięcy i z tego względu sąd uznał za sprawiedliwą karę roku i dwóch miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Zaznaczyć należy, że sąd wymierzył karę na podstawie ustawy karnej obowiązującej w czasie popełnienia czynu, gdyż w czasie orzekania, od dnia 24 czerwca 2020 r., obowiązywała surowsza ustawa przewidująca obligatoryjne zaostrenie kary za czyn ciągły na podstawie art. 57b kk.</p>
R. W. (1)	VI	VII	<p>Sąd mógł wymierzyć oskarżonemu karę grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do dwóch lat.</p> <p>Wymierzając oskarżonemu karę najsurowszego rodzaju, ale za to w najniższej wysokości, sąd miał na uwadze dwa przeciwstawne czynniki. Z jednej strony, czyn ten pozostaje w związku z poprzednimi zachowaniami, popełnionymi na szkodę K. G., a dotyczącymi wymuszania przemocą zwrotu wierzytelności, a zatem poczucie zagrożenia po jego stronie było</p>

			<p>dość znaczne. Z drugiej strony jednak, czyn też, w jeszcze większym stopniu, powiązany był z potrąceniem oskarżonego przez K. G. i w tym wypadku zatem zamiar oskarżonego miał charakter nagły, wynikający z usprawiedliwionego poczucia krzywdy.</p> <p>Z tych względów, sąd uznał za sprawiedliwą karę miesiąca pozbawienia wolności.</p>
P. W. (1)	VII	VIII	<p>Sąd mógł wymierzyć oskarżonemu za usiłowanie pobicia karę od trzech miesięcy do pięciu lat pozbawienia wolności.</p> <p>Sąd wziął pod uwagę, że zachowanie oskarżonego ostatecznie nie weszło w fazę dokonania, że pokrzywdzony nie doznał uszczerbku na zdrowiu i stąd w ocenie sądu wystarczające było wymierzenie kary pozbawienia wolności w najniższej możliwej wysokości, a zatem kary trzech miesięcy pozbawienia wolności.</p>
R. W. (1), D. R.	VIII	IX	<p>Wymierzając oskarżonym kary (które sąd mógł określić jako kary grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat dwóch), sąd wziął pod uwagę przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, który</p>

			<p>uznał za średni. Z jednej strony zamiar oskarżonych miał charakter pełni przemyślany, z drugiej produkcja miałyby odbywać się w mieszkaniu, gdzie z uwagi na to, że dotyczyłoby to hodowli konopi, innych niż włókniste, rozmiary produkcji nie byłyby bardzo znaczne. Z tych względów, sąd uznał za sprawiedliwe wymierzenie kary najsurowszego rodzaju, ale za to w dolnej granicy ustawowego zagrożenia. W przypadku oskarżonego D. R. sąd wziął pod uwagę to, że oskarżony był karany za posiadanie narkotyków, ale zdaniem sądu, z uwagi na ważniejszą rolę oskarżonego R. W. (mieszkanie należało do jego kuzyna) sąd uznał, że oskarżeni powinni ponieść jednakową odpowiedzialność.</p>
D. R.	IX	X	<p>Sąd mógł wymierzyć oskarżonemu karę pozbawienia wolności do lat trzech. Sąd uznał za sprawiedliwe wymierzenie kary w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, tj. czterech miesięcy pozbawienia wolności, gdyż uprawa była niewielka (pięć krzaków konopi), lecz na niekorzyść oskarżonego świadczyła jego uprzednia karalność za posiadanie narkotyków.</p>

D. R.	X	XI	<p>Czyn z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomani zagrożony jest karą pozbawienia wolności do lat trzech. Sąd uznał za sprawiedliwą karę miesiąca pozbawienia wolności, gdyż udzielenie narkotyku było co prawda dwukrotne i oskarżony, o czym już wspomiano, był karany z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, ale udzielenie narkotyku miało charakter poczęstowania kolegi i nie cechowało się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Zaznaczyć należy, że sąd wymierzył karę na podstawie ustawy karnej obowiązującej w czasie popełnienia czynu, gdyż w czasie orzekania, od dnia 24 czerwca 2020 r., obowiązywała surowsza ustawa przewidująca obligatoryjne zaostrenie kary za czyn ciągły na podstawie art. 57b kk.</p>
R. W. (1)	XII		<p>Wymierzając oskarżonemu R. W. (1) karę łączną, sąd poruszał się w granicach od najwyższej z orzeczonych kar (tj. od roku i dwóch miesięcy pozbawienia wolności) do ich sumy (tj. do czterech lat i dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności). Sąd uznał za zasadne wymierzenie kary łącznej z zastosowaniem zasady pośredniej między absorpcją a kumulacją. Popelnione przez oskarżonego przestępstwa</p>

			<p>dzieliły się bowiem na dwie grupy, pierwsza dotycząca czynów na szkodę K. G. (1), druga - związana z narkotykami.</p> <p>Przestępstwa w ramach każdej grupy były ze sobą ściśle powiązane, natomiast te dwie grupy czynów zabronionych były wzajemnie związane znacznie mniej, gdyż dotyczyły zupełnie innych dóbr prawnych. Sąd wziął pod uwagę również względy wychowawcze, gdyż oskarżony, mimo, iż dopuścił się szeregu przestępstw w krótkim czasie, nie był wcześniej karany.</p> <p>Z tych powodów, w ocenie sądu, za sprawiedliwą należy uznać karę łączną dwóch lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności.</p>
P. W. (1)	XIII		<p>Wymierzając oskarżonemu P. W. (1) karę łączną, sąd poruszał się w granicach od roku pozbawienia wolności do roku i siedmiu miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Sąd uznał za zasadne zastosowane zasady pełnej absorpcji, gdyż popełnione przez oskarżonego czyny zabronione powiązane były ścisłymi więziami, nastąpiły na dość zwartej przestrzeni czasowej i wynikały z konfliktu z pokrzywdzonym K. G. (1).</p>

		<p>Sąd wziął pod uwagę również względy wychowawcze, które także przemawiały za zastosowaniem absorpcji, gdyż oskarżony podawał fakty w sposób bardzo zbliżony z dokonanymi przez sąd ustaleniami (co świadczy o jego prawdomówności), ma dobrą opinię w środowisku, pracuje zarobkowo, nie był dotąd karany. Jakkolwiek nie taki był cel zastosowania tymczasowego aresztowania, to należy pamiętać, że faktycznie spełniło również pewne cele represyjne i prewencyjne, podobnie jak wykonywanie kary pozbawienia wolności.</p> <p>Stąd, w ocenie sądu, za sprawiedliwą należy uznać karę łączną roku pozbawienia wolności.</p>
D. R.	XIV	<p>Wymierzając oskarżonemu D. R. karę łączną, sąd poruszał się w granicach od czterech do dziewięciu miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uznał za właściwe zastosowane zasady pośredniej między absorpcją a kumulacją. Wprawdzie popełnione przez oskarżonego czyny cechowały się silnym węzłem przedmiotowym, to jednak względy wychowawcze, wynikające z uprzedniej karalności za podobne przestępstwo, nie pozwalały na zastosowane</p>

			pełnej absorpcji. Stąd, zdaniem sądu, za sprawiedliwą należy uznać karę łączną sześciu miesięcy pozbawienia wolności.
P. W. (1)	XV XVI		Mając na uwadze wymiary kary łącznej, brak uprzedniej karalności oskarżonego oraz inne, wskazane powyżej względy, dotyczące osoby oskarżonego, sąd uznał, że w pełni wystarczające będzie zastosowanie wobec niego, dla osiągnięcia celów kary, instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary. Z uwagi na to, że przestępstwa wiązały się z użyciem przemocy, sąd uznał za właściwe określenie próby na trzy lata z oddaniem oskarżonego pod dozór kuratora sądowego oraz z obowiązkiem wykonywania pracy zarobkowej.
R. W. (1)	XVII		Jako, że oskarżony R. W. (1) z czynu z punktu IV części wstępnej wyroku (sprzedaży narkotyków) uzyskał korzyść materialną o równowartości 1700 złotych, należało orzec przepadek równowartości tej korzyści w myśl art. 45§1 kk.
R. W. (1)	XVIII		Jako, że oskarżony był pozbawiony wolności (będąc zatrzymanym, a także tymczasowo

			aresztowanym), okresy te należało zaliczyć mu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności.
1.Inne ROZSTRZYGNĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>Z uwagi na dość znaczne rozmiary wyroku, a także znaczną ilość dowodów rzeczowych, sąd uznał, że orzeczenie w zakresie dowodów rzeczowych zostanie wydane w późniejszym czasie, tak, aby zamieszczenie również tego rozstrzygnięcia w wyroku nie miało negatywnego wpływu na przejrzystość orzeczenia.</p>			
1.Koszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
XIX XX XXI	Oskarżeni są młodym ludźmi, zdolnymi do pracy i choć D. R. i R. W. (1) mają perspektywę odbycia kary pozbawienia wolności, to brak jest podstaw do uznania, iż oskarżeni nie są w stanie ponieść kosztów sądowych oraz opłaty, które sąd zasądził od każdego z nich, stosownie do jego udziału w sprawie, a także obciążył opłatą w wysokości zależnej od wymiaru kary.	
XXII	Z uwagi na uniewinnienie oskarżonego R. W. (1) od dwóch zarzutów oraz umorzenie postępowania wobec D. R. za jeden czyn, koszty postępowania w tym zakresie należało zaliczyć na rachunek Skarbu Państwa.	
1.Podpis		